

Storstadsindian

Hennes långa randiga hår
hemfärgat som om ränderna aldrig gått ur
hängde över kanten på en bår
när man bar ut henne från hennes självvalda bur

hon hade lindat sin fantasi
som en strypsnara
för att slippa vara fri
sanningen syntes vara en mara

en tragisk figur
olycklig som få
ansåg människan vara ett djur
svår att nå

nu föll en regnbåge över kanten
ett leende på krusade läppar
satt långt om länge på tanten
som fann en skatt ingen levande greppar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten